

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819200632
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819200632.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: P. F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., F. Q. XXX/XX, zastúpeného: JUDr. Daša Taschová, advokátka so sídlom Prievidza, M. Hodžu 14/1, proti žalovanej: nesvojpr. Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., X. XX/X, zastúpenej opatrovníkom: Mesto Prievidza, so sídlom Prievidza, Námestie slobody 14, o zaplatenie 10 475,32 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/4/2019 - 103 zo dňa 12. septembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. potvrďuje .
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a III. zrušuje a
vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania (výrok I.) a výrokom II. uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 10 475,32 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4 993,76 eur od 06.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 5 481,56 eur od 12.09.2019 do zaplatenia, do 15 dní. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu voči žalovanej v rozsahu 100% (výrok III.).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom bytu č. 4, vo vchode č. XX, na X.p. obytného domu so súp.č. XXXXX na parc.č. CKN 46 a vlastníkom podielu XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku parc. č. CKN 46 zastavané plochy a nádvoria o výmere 733 m². Žalovaná je predchádzajúcou vlastníčkou predmetného bytu. Žalovaná je pozbavená spôsobilosti na právne úkony a jej opatrovníkom v zmysle rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 12Ps/1/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.07.2017, je Mesto Prievidza. Žalobca sa stal vlastníkom bytu na základe dobrovoľnej dražby udelením príklepu na dražbe konanej dňa 28.10.2013 a vyplatením ceny dosiahnutej vydražením v zmysle ust. §-u 27ods. 1 zák.č. 527/2002 Z.z. Navrhovateľom dražby bol BYTOS - správa bytov PRIEVIDZA, s.r.o., pričom dôvodom dražby boli neuhradené platby žalovanej, ako dovtedajšej vlastníčky predmetného bytu do fondu opráv a zálohové platby za služby súvisiace s užívaním bytu. Zmena vlastníckeho práva na LV č. 7066 pre k.ú. Prievidza bola vykonaná v katastri nehnuteľností pod Z 6401/2013 - VZ 4016/2013. Napriek skutočnosti, že žalobca je vlastníkom predmetného bytu, žalovaná predmetný byt do dnešného dňa nevypratala, užíva ho bez právneho dôvodu a bez akejkoľvek náhrady alebo odplaty žalobcovi ako vlastníkovi bytu. Žalovaná neuhrádza ani žiadne zálohové platby správcovi domu, ani príspevok do fondu opráv. Žalobca bol ako vlastník bytu, zaviazaný rozhodnutiami súdu na úhradu nasledovných platieb: rozsudkom OS Prievidza zo dňa 10.04.2017 sp.zn. 12C/168/2015, právoplatný dňa 05.09.2018, na úhradu istiny 1 284,52 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 56,35 eur od 01.03.2014 do 31.03.2014, zo sumy 167,62 eur od 01.04.2014 do 30.04.2014, zo sumy 278,89 eur

od 01.05.2014 do 31.05.2014, zo sumy 390,16 eur od 01.06.2014 do 30.06.2014, s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,15 % zo sumy 728,17 eur od 01.07.2014 do 31.07.2014, zo sumy 839,44 eur od 01.08.2014 do 31.08.2014, zo sumy 950,71 eur od 01.09.2014 do 30.09.2014, s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 1 061,98 eur od 01.10.2014 do 31.10.2014, zo sumy 1 173,25 eur od 01.11.2014 do 30.11.2014, zo sumy 1 284,52 eur od 01.12.2014 do zaplata. Spolu úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 22.11.2018 bol 283,98 eur. Uznesením OS Prievidza zo dňa 26.9.2018 sp.zn. 12C/168/2015 bol zaviazaný na úhradu trov prvostupňového konania v sume 612,09 eur a úhradu trov odvolacieho konania v sume 70,25 eur, spolu na úhradu trov konania v sume 682,34 eur. Rozsudkom OS Prievidza zo dňa 25.9.2018 sp.zn. 9Csp/8/2018, právoplatný dňa 21.11.2018 bol zaviazaný na úhradu istiny 1 162,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 123,64 eur od 01.06.2017 do 30.06.2017, zo sumy 253,64 eur od 01.07.2017 do 31.07.2017, zo sumy 383,44 eur od 01.08.2017 do 31.08.2017, zo sumy 513,34 eur od 01.09.2017 do 30.09.2017, zo sumy 643,24 eur od 01.10.2017 do 31.10.2017, zo sumy 773,14 eur od 01.11.2017 do 30.11.2017, zo sumy 903,04 eur od 01.12.2017 do 31.12.2017, zo sumy 1 032,94 eur od 01.01.2018 do 31.01.2018, zo sumy 1 162,84 eur od 01.02.2018 do zaplata. Spolu úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 26.11.2018 bol 66,16 eur. Uznesením OS Prievidza zo dňa 19.12.2018 sp.zn. 9Csp/8/2018, právoplatný dňa 16.1.2019 bol zaviazaný na úhradu trov konania vo výške 351,98 eur. Platobným rozkazom OS Prievidza zo dňa 03.12.2018 sp.zn. 5Csp/107/2018, právoplatný dňa 29.12.2018, bol zaviazaný na úhradu sumy 964,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 129,90 eur od 01.03.2018 do 31.03.2018, zo sumy 259,80 eur od 01.04.2018 do 30.04.2018, zo sumy 170,47 eur od 01.05.2018 do 31.05.2018, zo sumy 300,37 eur od 01.06.2018 do 30.06.2018, zo sumy 433,27 eur od 01.07.2018 do 31.07.2018, zo sumy 566,17 eur od 01.08.2018 do 31.08.2018, zo sumy 699,07 eur od 01.09.2018 do 30.09.2018, zo sumy 831,97 eur od 01.10.2018 do 31.10.2018, zo sumy 964,87 eur od 01.11.2018 do zaplata. Spolu úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 14.12.2018 bol 18,25 eur. Tiež bol zaviazaný na úhradu trov konania sp.zn. 5Csp/107/2018 spolu v sume 178,82 eur. Na súde t.č. prebieha aj konanie o vypratanie bytu sp.zn. 12C/39/2018. Žalobca uvedené platby priznané súdom správcovi bytového domu uhradil nasledovne: v zmysle rozsudku zo dňa 10.4.2017 sp.zn. 12C/168/2015, uhradil žalobca dňa 21.11.2018 istinu 1 284,52 eur, dňa 22.11.2018 úroky z omeškania v sume 283,98 eur, dňa 21.10.2018 trovy konania v sume 682,34 eur. Spolu žalobca za žalovanú uhradil v zmysle uvedeného rozsudku sumu 2.250,84 eur. V zmysle rozsudku zo dňa 25.9.2018 sp.zn. 9Csp/8/2018 uhradil žalobca dňa 21.11.2018 istinu 1.162,84 eur, dňa 26.11.2018 úroky z omeškania v sume 66,16 eur, dňa 08.12.2018 trovy súdneho konania v sume 351,98 eur. Spolu žalobca za žalovanú uhradil v zmysle uvedeného rozsudku sumu 1.580,98 eur. V zmysle platobného rozkazu zo dňa 3.12.2018 sp.zn. 5Csp/107/2018, žalobca uhradil dňa 14.12.2018 istinu v sume 964,87 eur, dňa 14.12.2018 úroky z omeškania v sume 18,25 eur, dňa 14.12.2018 trovy konania v sume 178,82 eur. Spolu žalobca za žalovanú uhradil v zmysle uvedeného rozsudku sumu 1.161,94 eur. O uvedených úhradách žalobca súdu predložil potvrdenia o úhrade. Spolu žalobca uhradil spoločnosti BYTOS -správa bytov PRIEVIDZA, s.r.o., za užívanie bytu žalovanou sumu 4.993,76 eur. Žalovaná využíva spoločné priestory domu, využíva služby spojené s užívaním bytu - teplo, studená, teplá voda, požíva úžitky z fondu opráv a údržby a to všetko bez akejkoľvek úhrady žalobcovi ani správcovi domu v zmysle jeho zálohových predpisov. Pokiaľ chcel žalobca zabrániť následkom neplatenia týchto služieb správcovi domu - spoločnosti BYTOS - bol nútený všetky dlžné sumy v zmysle právoplatných rozhodnutí súdu uhradiť. Po podaní žaloby žalobca rozšíril žalobu o sumu 5481,56 eur, ktorá vyplýva z právoplatných rozhodnutí tunajšieho súdu sp. zn. 12Csp/60/2017, t. j. suma 3104,22 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania 493,07 eur, trovy konania 836,05 eur, sp.zn. 8Csp/68/2019, t. j. suma 873,72 eur istina a trovy vo výške 52,-eur a 122,50 eur. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a poukázala na odôvodnenie rozhodnutia súdu uvedeného v súdnom konaní sp. zn. 15C/19/2014, kde ako predbežná otázka bola riešená otázka platnosti resp. neplatnosti dražby ako právneho titulu nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom. V rámci tohto posúdenia bol súdom vynesene názor, že dražba bola z pohľadu porušenia procesných postupov zák. č. 527/2002 o dobrovoľných dražbách neplatná, a preto aj nadobudnutie vlastníckeho práva príklepom bolo nezákonné, napriek tomu, že žalobca bol zapísaný ako vlastníak do katastra nehnuteľností. Toho času prebieha súdne konanie na základe žaloby žalobcu proti žalovanej o vypratanie bytu v súdnom konaní 12C/39/2018. Práve posúdenie v danom konaní bude mať zásadný právny význam na plnenie povinnosti, ktoré sú predmetom nároku uplatneného v tomto súdnom konaní zo strany žalobcu. Je nepochybné, že žalovaná isté povinnosti z titulu užívania bytu má, avšak nie je jednoznačné voči ktorému subjektu. Preto navrhla prerušiť toto konanie do právoplatného skončenia súdneho konania sp.zn. 12C 39/2018.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca je výlučným vlastníkom bytu č. 4, vo vchode č. 19, na 1.p. obytného domu so súp.č. 20153 na parc. č. CKN 46 a vlastníkom podielu 6200/199533 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku parc. č. CKN 46 zastavané plochy a nádvoria o výmere 733 m². Žalovaná je predchádzajúcou vlastníčkou predmetného bytu. Žalobca sa stal vlastníkom bytu na základe dobrovoľnej dražby udelením príklepu na dražbe konanej dňa 28.10.2013 a vyplatením ceny dosiahnutej vydražením v zmysle ust. §-u 27ods. 1 zák. č. 527/2002 Z. z. Navrhovateľom dražby bol BYTOS - správa bytov PRIEVIDZA, s.r.o., pričom dôvodom dražby boli neuhradené platby žalovanej, ako dovtedajšej vlastníčky predmetného bytu do fondu opráv a zálohové platby za služby súvisiace s užívaním bytu. Zmena vlastníckeho práva na LV č. 7066 pre k.ú. Prievidza bola vykonaná v katastri nehnuteľností pod Z 6401/2013 - VZ 4016/2013. Napriek skutočnosti, že žalobca je vlastníkom predmetného bytu, žalovaná predmetný byt nevypratala. Užíva ho bez právneho dôvodu a bez akejkoľvek náhrady alebo odplaty žalobcovi ako vlastníkovi bytu.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 126, § 420 ods. 1 až 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na podklade právoplatných rozhodnutí tunajšieho súdu sp. zn. 12C/168/2015, 9Csp/8/2018, 5Csp/107/2018, 12Csp/60/2017 a 8Csp/68/2019 zaviazal súd žalovaného na úhradu nesplatenej istiny vo výške 5481,56 eur spolu s úrokom z omeškania v zmysle § 517 OZ, ktorý si žalobca vyčíslil v súlade so zákonom vo výške 5% zo sumy 4993,76 eur a zo sumy 5481,56 eur ročne odo dňa omeškani, t. j. od 06.02.2019 a 12.09.2019 do zaplattenia. Návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že otázku dôvodnosti vypratania predmetného bytu vie v konaní posúdiť na základe už vykonaných dôkazov, kedy je evidentné, že hoci je žalobca už vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti viac ako 5 rokov, žalovaný mu bráni vo výkone jeho práv tým, že predmetný byt bez právneho dôvodu užíva, odmieta platiť plnenia v súvislosti s užívaním, odovzdať nehnuteľnosť a vypratať ju. Navyše žalovaná odmieta komunikovať so žalobcom, čím je žalobca nútený uhrádzať všetky plnenia v súvislosti s užívaním bytu, aby predišiel prípadnej exekúcii. Takéto konanie žalovanej je v rozpore s dobrými mravmi. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, v ktorom žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil. Namietala odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP. Uviedla, že súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobca je vlastníkom dotknutého bytu na základe dobrovoľnej dražby, hoci súd v inom konaní sp.zn. 12C/18/2015 v odôvodnení rozsudku zo dňa 10.04.2017 konštatoval, že „...vychádzal z odôvodnenia rozsudku v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/19/2014, v ktorom súd prejudiciálne konštatoval, že dražba bola neplatná, a preto žalovaný nenadobudol vlastnícke právo k bytu, a teda ani nemal byť na liste vlastníctva ako vlastník zapísaný. Súd ...právne uzavrel, že žalovaný nenadobudol platne vlastnícke právo k predmetnému bytu udelením príklepu a zaplattením dražobnej ceny, pretože dražobník sa v procese dražby dopustil porušenia § 17 ods. 5, § 19 ods. 1 § 24 ods. 7 zákona č. 527/2002 Z.z...“. Aj v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 9Csp /8/2018 zo dňa 25.09.2018 sa uvádza, že k platnej dražbe nedošlo, žalovaný nenadobudol k predmetnému bytu vlastnícke právo, pretože k platnému udeleniu príklepu nedošlo, aj keď zaplatil cenu dosiahnutú vydražením. Subjektom, ktorý bol povinný vyriešiť otázku zákonnosti dražby, bol žalobca ako jej účastník. Nie vinou žalovanej tak neurobil a do troch mesiacov odo dňa príklepu nepožiadala súd o určenie neplatnosti dražby. Zdôraznila rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp.zn. 15C/19/2014 zo dňa 12.01.2015, kde bola ako predbežná otázka riešená zákonnosť a platnosť dražby a nadobudnutia vlastníctva bytu žalobcom, s ktorým názorom sa stotožňuje. V konaní bola opomenutá otázka legitímácie žalobcu aj žalovanej, je potrebné definitívne vyriešiť otázku zákonnosti a platnosti dražby a vlastníckeho práva žalobcu. Opatrovník opakovane poukázal na problematický vzťah so zastúpenou.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne vyjadril tak, že s ním nesúhlasí a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Konaním žalovanej je podstatne zasiahnuté do jeho základných práv a slobôd, je mu odopierané základné ústavné právo nerušene vykonávať vlastnícke právo a vec riadne užívať. Napriek tomu, že je vlastníkom predmetného bytu a je povinný hradíť (aj hradí) všetky náklady súvisiace s jeho užívaním v prospech správcu domu, nemá do bytu prístup, nepožíva žiadne úžitky, na rozdiel od žalovanej, ktorá byt užíva bez akejkoľvek náhrady. Žalobca nie je subjektom, ktorý by mal riešiť otázku zákonnosti dražby, dokazovať neplatnosť zápisu v katastri nehnuteľností v prospech neho ako vlastníka. Túto argumentáciu žalovanej považuje za nelogickú. Je logické, že určovací žalobu podáva ten účastník, ktorý nesúhlasí s existujúcim stavom zapísaným vo verejnom registri. Pokiaľ chce žalovaná popierať aktívnu legitímáciu žalobcu, je tak povinná urobiť jedine ona. Žalovaná v konaní nepreukázala vlastnícke právo k bytu, tento užíva bez právneho dôvodu, nehradí

mu žiadnu odplatu. Zdôraznil, že aj rozhodnutiami, citovanými žalovanou, bol zaviazaný na plnenie voči správcovi bytového domu ako vlastník. Pokiaľ v zákonom určenej lehote dobrovoľnú dražbu nenapadnú oprávnené osoby, je nenapadnuteľná, teda platná.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

8. Podľa ust. § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovanej nariaďovať pojednávanie.

9. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné čo do výroku I. potvrdiť ako vecne správny a čo do výroku II. a III. zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

10. Žalovaná uplatnila vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP). Z obsahu odvolania tiež možno vyvodiť (§ 124 ods. 1 CSP), že namieta nedostatky v odôvodnení rozsudku vo veci samej (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

13. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

14. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

15. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Pokiaľ ide o výrok I. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania do skončenia konania o vypratanie bytu žalovanou, vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 12C/39/2018, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na prerušenie konania neboli splnené zákonné podmienky.

17. Keďže však súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku svoje rozhodnutie v tomto smere žiadnym spôsobom právne nezdôvodnil (neuviedol žiadne právne ustanovenie, podľa ktorého otázku (ne)prerušenia konania posudzoval), odvolací súd vyzval strany na vyjadrenie sa k aplikácii § 162 ods. 1 písm. a/, § 164 CSP v zmysle § 382 CSP.

18. Na základe výzvy odvolacieho súdu podľa § 382 CSP žalobca písomne uviedol, že má za to, že neexistujú zákonné dôvody na prerušenie konania. Nemal vedomosť o konaní, ktoré by riešilo otázku, ktorú odvolací súd nie je oprávnený v odvolacom konaní riešiť. Taktiež nemal vedomosť o konaní, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie vo veci alebo, ak súd dal na také konanie podnet. Svoj nárok v prvoinštančnom konaní riadne preukázal, je ako vlastník predmetného bytu vedený v katastri nehnuteľností. Z tohto skutkového stavu vychádzajú aj rozhodnutia uvedené v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6Co/1048/2015, v ktorom bolo taktiež konštatované, že ak v zákonom určenej lehote dražbu oprávnené osoby nenapadnú, je nenapadnuteľná, a teda platná. V konaní tiež preukázal, že platby správcovi domu uhradil, preukázal, že byt nemal možnosť užívať ani ho neužíva, pretože v ňom býva žalovaná. Zdôraznil, že vlastníctvo k bytu nadobudol v roku 2013, za vydražený byt zaplatil cenu dosiahnutú vydražením. Žalobca nemá možnosť svoj byt užívať, dokonca do neho nemá ani prístup, užíva ho žalovaná bez právneho dôvodu. Takéto protiprávne konanie žalovanej nemôže požívať právnu ochranu. V prípade, že odvolací súd konanie preruší, nastane dlhotrvajúci stav právnej neistoty, v rámci ktorého bude žalobcovi spôsobovaná škoda. Žalovaná sa k výzve odvolacieho súdu písomne vyjadrila tak, že opätovne poukázala na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 15C/19/2014 zo dňa 12.01.2015, v rámci ktorého bolo konštatované, že dražba bytu v roku 2013 bola neplatná. Opätovne potvrdila svoju argumentáciu uvádzanú v odvolaní. Zdôraznila, že konanie o vypratanie bytu vedené pod sp.zn. 12C/39/2018 doposiaľ nie je skončené, vec sa vedie na Krajskom súde v Trenčíne ako súde odvolacom pod sp.zn. 19Co/ 119/2019. Podľa jej názoru má práve rozhodnutie o tejto žalobe zásadný právny význam vo vzťahu k plneniu povinností žalovanej v tomto súdnom konaní a z tohto dôvodu žiadala konanie prerušiť podľa § 164 CSP, keďže v konaní sp.zn. 12C/39/2019 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní.

19. Podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

20. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

21. Citované ustanovenie § 162 ods. 1 písm. a/ CSP upravuje jeden z prípadov, keď je súd povinný prerušiť konanie, a to konkrétne situáciu, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 193 CSP, teda týkajúce sa rozhodnutia ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; rozhodnutia ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd; rozhodnutia príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutia o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti Tieto otázky súd nemôže v konaní riešiť ako otázky predbežné, a preto ak bez posúdenia týchto otázok nemôže pokračovať v konaní, konanie preruší. Ostatné otázky, o ktorých inak patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám ako predbežnú otázku. Ustanovenie § 164 CSP zasa upravuje možnosť súdu konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak sám súd dal na také konanie podnet.

22. Predmetom tohto konania je návrh žalobcu, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu peňažnú sumu ako náhradu plnení, ktoré na základe právoplatných rozhodnutí súdov uhradil v súvislosti s

užívaním bytu, ktorého je síce vlastníkom, ale ktorý neužíva a užíva ho žalovaná bez právneho dôvodu. Predmetom konania sp.zn. 12C/39/2018 je návrh žalobcu na vypratanie žalovanej z predmetného bytu. Rozsudkom č.k. 12C/39/2018 - 89 zo dňa 20.05.2019, ktorý nenadobudol doposiaľ právoplatnosť (odvolacie konanie), bola žalovanej uložená povinnosť vypratať dotknutý byt do 30 dní.

23. Keďže v tomto súdnom konaní ide o zaplatenie peňažnej sumy za minulé časové obdobia a v konaní sp.zn. 12C/39/2018 ide o otázku, či žalovaná v súčasnosti užíva byt na základe nejakého právneho dôvodu alebo nie a teda je povinná ho vypratať, v konaní sp.zn. 12C/39/2018 sa tak ani podľa názoru odvolacieho súdu nerieši otázka, ktorá je nevyhnutná pre rozhodnutie v tomto súdnom konaní a ktorú by súd nebol oprávnený sám vyriešiť (§ 162 ods. 1 písm. a/ CSP), resp. otázka, ktorá by mala podstatný vplyv na rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu (§ 164 CSP). Súd zdôrazňuje, že takouto otázkou môže byť len rozhodnutie o skutočnosti, ktorá je objektívne spôsobilá mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej, pričom v danej veci rozhodnutie vo veci samej nie je objektívne závislé od vyriešenia otázky, či žalovaná je alebo nie je povinná byt vypratať. Rozhodnutie vo veci samej totiž závisí len od otázok, ktoré je súd oprávnený v konaní riešiť sám. Súd si sám, bez ohľadu na uvedené súdne konanie sp.zn. 12C/39/2018, môže posúdiť oprávnenosť nároku žalobcu v tomto konaní v zmysle príslušných ustanovení hmotného práva. Na základe uvedených skutočností mal odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie za to, že nie daný zákonný dôvod na prerušenie konania v zmysle návrhu žalovanej, a preto výrok súdu prvej inštancie, ktorým jej návrh zamietol ako nedôvodný, potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

24. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej čo do výroku II. a III. rozsudku, odvolací súd po preskúmaní veci konštatoval, že je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

25. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. I podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

26. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

27. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je postihnuté viacerými vadami.

28. Predovšetkým treba uviesť, že v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje riadne právne posúdenie veci v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

29. Odvolací súd zdôrazňuje, že právne posúdenie veci v zmysle § 220 ods. 2 CSP neznamená povinnosť púhej citácie určitého zákonného ustanovenia, ale povinnosť zdôvodniť, ako boli použité právne normy, relevantné pre tú- ktorú vec, povinnosť zdôvodniť splnenie všetkých podmienok stanovených v hypotéze použitej právnej normy a povinnosť vysporiadať sa relevantnou argumentáciou strán v konaní.

30. Súd prvej inštancie síce v rozsudku uviedol, že žalobca je výlučným vlastníkom daného bytu, a to na základe dobrovoľnej dražby konanej dňa 28.10.2013 a žalovaná je predchádzajúcou vlastníčkou predmetného bytu, ktorá byt stále užíva, avšak v odôvodnení sa nijakým spôsobom nevysporiadal s právnou argumentáciou žalovanej ohľadne ňou tvrdenej neplatnosti tejto dražby a z toho vyplývajúcej skutočnosti, že žalobca nie je vlastníkom daného bytu (a teda nie je aktívne vecne legitimovaný na

podanie žaloby v konaní). V tomto smere sa nezaoberal ani ustálenou súdnou praxou (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 272/2007 <<http://merit.slv.cz/3Cdo272/2007>> z 22.05.2008, sp. zn. 2 Cdo 66/2008 <<http://merit.slv.cz/2Cdo66/2008>> z 30.06.2009 (publikovaný pod R 23/2010) a sp. zn. 5 Cdo 51/2009 <<http://merit.slv.cz/5Cdo51/2009>> z 23.06.2010 a ďalšie), týkajúcej sa (ne)možnosti posudzovania neplatnosti dobrovoľnej dražby v inom konaní než v konaní podľa ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, a to vrátane jej posudzovania ako otázky prejudiciálnej (predbežnej), čím - hoci z hľadiska obsahu zrejme vychádzal z toho, že predmetná dražba je platná a vlastníkom bytu je žalobca - nedal odpoveď na zásadnú právnu argumentáciu žalovanej v konaní, s ktorou bol povinný sa v odôvodnení rozsudku vysporiadať.

31. Ďalej, pokiaľ i súd prvej inštancie ustálil, že žalobca je výlučným vlastníkom daného bytu a žalovaná je predchádzajúcou vlastníčkou predmetného bytu, ktorá byt stále užíva, pričom žalobcovi v súvislosti s užívaním bytu neuhrádza žiadne plnenia, nezaoberal sa vôbec právnou povahou uplatneného nároku žalobcu, resp. tento posúdil zmätočne takým spôsobom, že z napadnutého rozsudku nemožno vyvodiť, akým právnym titulom vlastne žalobcovi plnenie priznal. V bode 7 rozsudku totiž súd prvej inštancie cituje ust. § 420 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa nároku na náhradu škody, ale v bode 5,9 a 10 uvádza opakovane, že napriek skutočnosti, že žalobca je vlastníkom predmetného bytu, žalovaná predmetný byt užíva bez právneho dôvodu a bez akejkoľvek náhrady alebo odplaty žalobcovi ako vlastníkov bytu, čo evokuje nárok z bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka (i keď ho výslovne neuvádza). Keďže súd prvej inštancie ďalej svoje právne úvahy o povahe žalovaného nároku nijakým ďalším spôsobom nerozvinul, nevykonal tak subsumpciu skutkového stavu pod hypotézu právnej normy (nie je zjavné, či a ako posúdil splnenie jednotlivých zákonných predpokladov pre úspešné uplatnenie nároku zo zodpovednosti za škodu alebo zákonných predpokladov pre úspešné uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia) a namiesto toho rozhodol na základe úvahy, z ktorej vôbec nevyplýva, či sú naplnené pojmové znaky hypotézy súdom prvej inštancie citovanej právnej normy § 420 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka), a či môže nastúpiť následok predpokladaný dispozíciou právnej normy. Preto z napadnutého rozsudku nie je jasné, či skutkový stav je alebo nie je prípadom predpokladaným hypotézou súdom prvej inštancie použitej právnej normy.

32. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje i na väčšie množstvo zrejmych chýb v písaní v danom rozsudku, keď súd prvej inštancie v záhlaví rozsudku uvádza, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie 4 993,76 eur s príslušenstvom, ale výrokom II. rozsudku zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 10 475,32 eur s prísl., rovnako bode 1 rozsudku uvádza, že žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde domáhal od žalovaného zaplatenia 10 475,32 eur s prísl. a ďalej v bode 11 rozsudku zasa uvádza, že „...zaviazal súd žalovaného na úhradu nesplatenej istiny vo výške 5481,56 eur spolu s úrokom z omeškania v zmysle § 517 OZ...“.

33. Na základe uvedeného odvolací súd konštatoval, že popísané vady odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie sú tak závažného charakteru, že v ich dôsledku je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné. Svojim postupom tak súd prvej inštancie porušil právo strán na spravodlivý proces a odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celosti podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania sa odvolací súd nezaoberal hmotnoprávnymi odvolacími námietkami odvolateľov.

34. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne skutkovo i právne posúdi uplatnený nárok žalobcu, prípadne doplní dokazovanie na základe procesných návrhov strán, dôsledne sa vysporiada s argumentáciou oboch strán v konaní a následne vo veci opätovne rozhodne rozsudkom, ktorý bude spĺňať náležitosti podľa § 220 CSP v zmysle vyššie uvedeného.

35. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania /§ 396 ods. 3 CSP/.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).